

Nr 507

Av herr **Gustafsson** i Skellefteå m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 83, med förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 30 juni 1943 (nr 444) om tillståndstvång för byggnadsarbete.

I proposition nr 83 till innevarande riksdag föreslår Kungl. Maj:t att lagen om tillståndstvång för byggnadsarbete skall äga fortsatt giltighet t. o. m. 30 juni 1961.

Från vårt håll har länge hävdats att byggnadsregleringen borde avvecklas. Sålunda framhölls i motion till 1958 års A-riksdag, att byggnadsregleringslagstiftningen, som tillkom till följd av de extraordinära förhållandena under senaste världskriget, nu borde upphöra. De under senare år undan för undan företagna begränsningarna i regleringen vittnar också om att man på regeringshåll bedömt behovet av denna lagstiftning som avtagande.

I propositionen sägs att byggnadsregleringen för närvarande icke utnyttjas i vare sig investeringsbegränsande eller lokaliseringpolitiskt syfte. Däremot skulle enligt propositionen byggnadsregleringslagen fortfarande vara nödvändig för befrämjande av säsongutjämningen inom byggnadsverksamheten.

Det allmänna torde emellertid ha tillräckliga möjligheter att med andra medel åstadkomma utjämning av säsongvariationer inom byggnadsfacket. Staten har själv investeringsbehov i byggnader, kraftverk, vägar m. m. som med fördel kan tagas i anspråk vid tider av sysselsättningssvårigheter inom byggnadsindustrien. Liknande möjligheter torde finnas även inom den kommunala byggnadsverksamheten. Det bör också uppmärksammas att företagen själva visat villighet att medverka till såvitt möjligt jämn sysselsättning inom byggenskapen. Härför har man från byggnadsindustriens sida kunnat åberopa driftekonomiska skäl, och dessutom har de ekonomiska framstegen inom byggnadsindustrien gjort det möjligt att utföra vinterarbete med bättre resultat än tidigare. Ansträngningar i denna riktning från såväl enskilda som kommunala byggherrar har dock icke sällan förfelats på grund av att regleringsåtgärder lagt hinder i vägen. Ett flertal olika skäl kan således åberopas för att säsongvariationer kan bemästras med andra medel än ett generellt verkande byggnadstillståndstvång. I propositionen sägs att bästa sättet att få en realistisk uppfattning om möjligheterna att utan att äventyra säsongutjämningen slopa igångsättningstillstånden synes vara att försöksvis pröva en annan ordning på vissa orter.

Enligt vår mening torde emellertid ett generellt slopande av byggnadsregleringen erbjuda de bästa möjligheterna för en bedömning av möjligheterna att med förlitande på andra åtgärder än byggnadsregleringen åstadkomma den eftersträlvade säsongutjämnningen. Självklart bör arbetsmarknadsstyrelsen med uppmärksamhet följa utvecklingen och föreslå Kungl. Maj:t sådana åtgärder, om eller när situationen så påkallar.

Med hänsyn till önskvärldheten att i möjligaste mån avskaffa all kristidslagstiftning av tvångskaraktär och med beaktande av att de skäl som tidigare anförts för att alltjämt bibehålla byggnadslagstiftningen inte är övertygande får vi föreslå,

att riksdagen måtte avslå förslaget i propositionen nr 83 till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 30 juni 1943 om tillståndstvång för byggnadsarbete, samt även i övrigt beakta vad i motionen anförts.

Stockholm den 1 april 1959

Henning Gustafsson
Skellefteå

Ebbe Rydén

Manne Ståhl

Olaus Nyberg
